Izvirna jezikovna različica te strani pl je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

poljščina

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice: en.

Swipe to change

Izvrševanje sodnih odločb

Poljska

1 Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?

Pravila o izvrševanju sodnih odločb v civilnih postopkih, vključno z gospodarskimi zadevami, so podrobno določena v poljskem zakoniku o civilnem postopku (*Kodeks postępowania cywilnego*) z dne 17. novembra 1964 (Uradni list 2021, točka 1805).

Izvršba pomeni, da pristojni nacionalni organi uporabijo zakonsko določene prisilne ukrepe za izterjavo plačil, ki so upnikom dolgovana na podlagi izvršilnega naslova. Izvršilni postopek se začne z vložitvijo predloga za izvršbo.

Podlaga za izvršbo je izvršilni naslov. Praviloma je izvršilni naslov sklep o izvršbi s klavzulo o izvršljivosti (člen 776 zakonika o civilnem postopku). Ta klavzula se ne zahteva za nekatere sodne odločbe, izdane na ravni držav članic, ali sporazume o poravnavi in javne listine iz člena 1153(14) zakonika o civilnem postopku. Če te sodne odločbe, sporazumi o poravnavi in javne listine izpolnjujejo zgoraj navedene pogoje, se štejejo za izvršilni naslov, s katerim se lahko upniki obrnejo neposredno na izvršilni organ.

V izvršilni postopek sta vključeni dve vrsti organov:

sodni organi – v postopku za vključitev klavzule o izvršljivosti v sklep o izvršbi (predsedujoči sodnik; okrajno sodišče (*sąd rejonowy*), okrožno sodišče (*sąd okręgowy*) in pritožbeno sodišče (*sąd apelacyjny*);

izvršilni organi – v zadevnem izvršilnem postopku so to okrajna sodišča in sodni izvršitelji (člen 758 zakonika o civilnem postopku).

Stranki v postopku za razglasitev izvršljivosti in v izvršilnem postopku sta dolžnik in upnik.

Poljsko pravo razlikuje med naslednjima vrstama izvršilnega postopka:

izvršba denarnih terjatev, ki izhajajo iz:

premičnin,

plačil za delo,

bančnih računov,

drugih obveznosti,

drugih pravic na premoženju,

nepremičnin,

morskih plovil;

izvršba nedenarnih terjatev, ki izhajajo iz:

stečaja,

prodaje podjetja ali kmetije,

plačil preživnine. Sodišče v izvršilni naslov po uradni dolžnosti vključi klavzulo o izvršljivosti. V takih zadevah se izvršilni naslov upniku vroči po uradni dolžnosti. V zadevah, v katerih se naloži preživnina, se lahko izvršilni postopek začne po uradni dolžnosti na zahtevo sodišča prve stopnje, ki je obravnavalo zadevo. Ta zahteva se vloži pri pristojnem izvršilnem organu. Sodni izvršitelj po uradni dolžnosti izvede preiskavo za ugotovitev dolžnikovega zaslužka, premoženja in kraja stalnega prebivališča. Če se to izkaže za neučinkovito, policija na zahtevo sodnega izvršitelja sprejme ustrezne ukrepe za ugotovitev dolžnikovega kraja stalnega prebivališča in dela. Preiskavo je treba izvesti v največ šestmesečnih presledkih. Če z njo ni mogoče ugotoviti dolžnikovih dohodkov ali premoženja, sodni izvršitelj pri sodišču prosi, naj dolžniku odredi razkritje njegovega premoženja. Če dolžnik zaostaja s plačili za več kot šest mesecev, se sodni izvršitelj po uradni dolžnosti obrne na nacionalni sodni register (*Krajowy rejestr sądowy*) s predlogom, naj se dolžnik vključi na seznam plačilno nesposobnih dolžnikov. Neuspešna izvedba izvršilnega ukrepa ni podlaga za ustavitev postopka.

2 Kateri organ ali organi so pristojni za izvršbo?

V skladu s členom 758 zakonika o civilnem postopku so za zadeve v zvezi z izvršbo pristojna okrajna sodišča in sodni izvršitelji, ki delujejo v njihovem imenu.

3 Kateri so pogoji za izdajo izvršilnega naslova?

V skladu s členom 803 zakonika o civilnem postopku je izvršilni naslov podlaga za izvršbo celotne terjatve v zvezi z vsemi vrstami dolžnikovega premoženja, razen če ni določeno drugače. Izvršilni organ ni pristojen za presojo veljavnosti in relevantnosti izvršilnega naslova, za katerega velja ta obveznost.

Praviloma je v izvršilni naslov vključena klavzula o izvršljivosti.

V skladu s členom 777 zakonika o civilnem postopku so izvršilni naslovi:

pravnomočna ali neposredno izvršljiva sodna odločba in sporazumi o poravnavi, doseženi na sodišču;

pravnomočna ali neposredno izvršljiva odločba sodniškega pomočnika;

druge sodne odločbe, sporazumi o poravnavi in pravni instrumenti, ki se izvršijo s sodno izvršbo;

notarska listina, v skladu s katero dolžnik prostovoljno upošteva izvršilni ukrep, s katerim se od njega zahteva plačilo zneska ali izročitev predmetov, določenih glede na vrsto, v količini, ki je navedena v listini, ali izročitev predmetov, določenih posamično, če je v listini določen datum, do katerega mora biti ta obveznost izpolnjena, ali opredeljen dogodek, ki se mora zgoditi, da se opravi izvršba;

notarska listina, v skladu s katero dolžnik prostovoljno upošteva izvršilni ukrep, s katerim se od njega zahteva plačilo zneska, določenega v listini ali določenega s klavzulo o indeksaciji, kadar sta v listini opredeljena dogodek, ki se mora zgoditi za izpolnitev te obveznosti, in datum, do katerega lahko upnik predlaga, naj se v listino vključi klavzula o izvršljivosti;

notarska listina iz odstavkov 4 ali 5, v skladu s katero oseba, ki ni osebni dolžnik in katere premoženje, terjatev ali pravica je zavarovana s hipoteko ali zastavo, prostovoljno upošteva izvršilni ukrep zoper premoženje, ki je pod hipoteko ali zastavljeno, da poplača denarno terjatev zavarovanega upnika.

Dolžnikova izjava o prostovoljni uklonitvi izvršbi se lahko poda tudi v ločeni notarski listini.

Za izvršilni naslov se lahko štejejo samo veljavne sodne odredbe, ki vključujejo klavzulo o izvršljivosti ali so neposredno izvršljive (na podlagi naloga za neposredno izvršljivost, ki se izda po uradni dolžnosti ali na zahtevo ene od strank v postopku). Notarska listina se šteje za enakovredno izvršilnemu naslovu, če izpolnjuje pogoje iz zakonika o civilnem postopku in notarskega pravilnika.
Drugi izvršilni naslovi so med drugim: izvleček iz seznama terjatev v stečajnem postopku; pravno veljavna bančna poravnava; načrt porazdelitve zneskov, pridobljenih z uresničitvijo hipoteke; bančni izvršilni naslov, kot je določen v bančni zakonodaji, vendar šele, ko sodišče vanj vključi klavzulo o izvršljivosti; sodne odločbe tujih sodišč in sporazumi o poravnavi, doseženi na teh sodiščih, potem ko jih za izvršljive razglasi poljsko sodišče. Sodne odločbe, ki so jih sodišča tujih držav izdala v civilnih zadevah in so izvršljive s sodno izvršbo, se štejejo za izvršilne naslove, potem ko jih za izvršljive razglasi poljsko sodišče. Izvršljivost se razglasi, če je zadevna sodna odločba izvršljiva v državi izvora in ni ovir, kot so navedene v členu Člen 1146(1) in (2).

3.1 Postopek

Izvršilni naslov je podlaga za začetek izvršilnega postopka. Sodišče prve stopnje, ki obravnava zadevo, vključi klavzulo o izvršljivosti v izvršilne naslove, ki jih sprejme sodišče (člen 781(1) zakonika o civilnem postopku).
Sodišče prouči predloge za vključitev klavzule o izvršljivosti brez nepotrebnega odlašanja, najpozneje pa v treh dneh po predložitvi pristojnemu organu (člen 781(1) zakonika o civilnem postopku). Klavzula o izvršljivosti se po uradni dolžnosti vključi v naslove, izdane v postopkih, ki so se ali bi se lahko začeli po uradni dolžnosti. Sodišče po uradni dolžnosti vključi klavzulo o izvršljivosti v plačilne naloge, izdane v elektronsko vodenih pisnih postopkih, takoj ko postanejo pravnomočni (člen 782 zakonika o civilnem postopku).
Praviloma se lahko izvršilni ukrep uvede na podlagi predloga. V postopkih, ki se lahko začnejo po uradni dolžnosti, se lahko izvršilni postopek začne po uradni dolžnosti na predlog sodišča prve stopnje, ki obravnava zadevo, vložen pri pristojnem sodišču ali sodnem izvršitelju (člen 796(1) zakonika o civilnem postopku).
Upnik lahko predlog za začetek izvršilnega postopka vloži pri pristojnem okrajnem sodišču ali sodnem izvršitelju, ki spada k navedenemu sodišču. Predlog lahko predložijo tudi drugi pristojni organi (sodišče ali državni tožilec v zadevah v zvezi z izvrševanjem glob, denarnih kazni, sodnih taks in stroškov postopka, ki se plačajo v državno blagajno).
Praviloma se predlogi za začetek izvršilnega postopka vložijo pisno. Priložiti jim je treba izvršilni naslov.
Pravila, s katerimi sta urejeni izterjava in višina taks, so določena v zakonu o sodnih izvršiteljih in izvršbi (*Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji*) z dne 29. avgusta 1997 (Uradni list št. 133, točka 882, kakor je bil spremenjen). V skladu s členom 43 navedenega zakona sodni izvršitelj zaračuna takse za izvršbo sodne odredbe in izvedbo drugih dejanj, določenih v zakonu.
Pobirajo se naslednje takse za izvršbo:
Takse za izvršbo odredbe za zavarovanje plačila denarne terjatve ali evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov znašajo 2 % vrednosti terjatve, za katero so predvideni taki ukrepi, vendar ne smejo biti nižje od 3 % povprečne mesečne plače in presegati petkratnika te plače. Takso plača upnik ob vložitvi predloga za izvršbo odredbe za zavarovanje plačila ali evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov. Če je ne plača ob vložitvi predloga, mu sodni izvršitelj naroči, naj odredbo upošteva v sedmih dneh. Dokler takse niso plačane, sodni izvršitelj ne bo izvršil odredbe za zavarovanje plačila ali evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov.
V zadevah, ki vključujejo izvršbo denarnih terjatev, sodni izvršitelj zaračuna dolžniku sorazmerno takso, ki znaša 15 % izvršene terjatve, vendar najmanj eno desetino in največ tridesetkratnik povprečne mesečne plače. Kadar pa se terjatev izvrši z izvršbo na bančne račune, plačo, socialnovarstvene prejemke ali izplačila na podlagi določb o spodbujanju zaposlovanja in institucijah trga dela, nadomestilo za brezposelnost, spodbudnino, štipendije ali nadomestila za usposabljanje, sodni izvršitelj zaračuna dolžniku sorazmerno takso, ki znaša 8 % vrednosti izvršene terjatve, vendar najmanj eno dvajsetino in največ desetkratnik povprečne mesečne plače.
V zadevah, ki vključujejo izvršbo denarnih terjatev zaradi ustavitve izvršilnega postopka na zahtevo upnika in na podlagi člena 824(1)(4) zakonika o civilnem postopku, sodni izvršitelj zaračuna dolžniku sorazmerno takso, ki znaša 5 % vrednosti neporavnane terjatve, vendar najmanj eno desetino povprečne mesečne plače in največ desetkratnik plače. V primeru ustavitve izvršilnega postopka na podlagi zahteve, ki jo upnik vloži, preden je o izvršilnem postopku obveščen dolžnik, pa sodni izvršitelj zaračuna dolžniku sorazmerno takso v višini ene desetine povprečne mesečne plače.
Za začetek izvršbe nedenarnih terjatev in odredb za zavarovanje plačila nedenarnih terjatev mora upnik plačati začasno takso, ki znaša 10 % povprečne mesečne plače. Končna taksa znaša 20 % povprečne mesečne plače in se plača v zvezi s: pridobitvijo nepremičnine v last in odstranitvijo premičnega premoženja iz nje; trgovinska in industrijska podjetja morajo plačati takso za vsak prostor, ki sestavlja prostore podjetja; imenovanjem upravitelja nepremičnine ali podjetja in skrbnika za nadzor nad nepremičnino; odstranitvijo blaga ali oseb iz prostorov, pri čemer se plača ločena taksa za vsak prostor; zasegom blaga.

3.2 Glavni pogoji

Izvršilni ukrep se začne na podlagi predloga, ki ga upnik vloži skupaj z izvršilnim naslovom. V predlogu mora biti naveden dolžnik in opredeljen način izvršbe, pri čemer se navedejo zadevne premoženjske pravice. Za izvršbo premoženjskih terjatev je treba navesti tudi zemljiškoknjižni urad. V primeru izvršbe, ki vključuje premično premoženje, ni treba podrobno navesti vsakega kosa premičnega premoženja, saj izvršba velja za vse dolžnikovo premično premoženje.

4 Cilj in narava izvršilnih ukrepov

4.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet izvršbe?

Izvršilni ukrep se lahko izvede v zvezi s katerimi koli predmeti ali opremo, ki sestavljajo dolžnikovo premoženje, vključno s premičnim premoženjem, nepremičninami, plačilom za delo, bančnimi računi, delom nepremičnin, morskimi plovili ter drugimi dolžnikovimi terjatvami in premoženjskimi pravicami.
S členi 829, 830 in 831 zakonika o civilnem postopku so določene nekatere omejitve glede vrste predmeta ali opreme, v zvezi s katerimi se lahko izvede izvršba. V skladu z navedenimi določbami so izvzeti naslednji predmeti ali oprema: gospodinjski aparati, posteljnina, spodnje perilo in vsakodnevna oblačila, kot so lahko razumno potrebni za izpolnjevanje osnovnih domačih potreb dolžnika in njegovih vzdrževanih družinskih članov, ter oblačila, ki jih dolžnik morda potrebuje za opravljanje javnih ali poklicnih dolžnosti; zaloge hrane in goriva, ki jih dolžnik in njegovi vzdrževani družinski člani potrebujejo za izpolnitev osnovnih potreb za en mesec; orodja in drugi pripomočki, ki jih dolžnik lahko potrebuje za opravljanje plačanega dela, in surovine, kot so lahko potrebne za proizvodni proces za en teden, razen motornih vozil.
Poleg zakonika o civilnem postopku obstajajo tudi drugi nacionalni predpisi, s katerimi so opredeljeni vrste terjatev, ki so izvzete iz izvršilnega ukrepa, in obseg, v katerem se tako izvzetje uporablja (npr. zakonik o delovnih razmerjih (*Kodeks pracy*) določa, v kakšnem obsegu se lahko izterja plačilo za delo).

4.2 Kakšni so učinki izvršilnih ukrepov?

Izvršilni naslov je podlaga za izvršbo celotne terjatve v zvezi z vsem dolžnikovim premoženjem, razen če je določeno drugače.
Dolžniki lahko upravljajo svoje premoženje, razen če jim sodišče to pravico odvzame.
Ko se izvršilni postopek zoper **premično premoženje** začne, sodni izvršitelj zaseže premoženje in sestavi poročilo o zasegu. Zaseg učinkuje tako, da upravljanje zasežene premičnine ne vpliva na nadaljnji potek postopka in da je mogoče izvršilni postopek v zvezi z zaseženo premičnino začeti tudi zoper kupca. Vendar lahko sodni izvršitelj v kateri koli fazi postopka nadzor nad zaseženim premičnim premoženjem iz pomembnih razlogov prenese na drugo osebo, pri čemer upnik ni izključen.

Če je izvršilni ukrep uveden v zvezi z **nepremičnino**, sodni izvršitelj najprej od dolžnika zahteva, naj plača dolg v dveh tednih, sicer bo sodni izvršitelj opisal in ocenil premoženje. Upravljanje nepremičnine po zasegu ne vpliva na nadaljnji potek postopka. Kupec lahko v postopku sodeluje kot dolžnik.
Kadar se od dolžnika zahteva, naj se **vzdrži** določenega ravnanja ali naj se ne vmešava v upnikovo ravnanje, in dolžnik te obveznosti ne upošteva, ga sodišče na zahtevo upnika oglobi; če dolžnik take globe ne plača, se kaznuje z zaporno kaznijo.

4.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Zakonik o civilnem postopku ne določa rokov za vložitev predlogov za izvršbo. Vendar po poljskem pravu terjatve, ugotovljene s pravnomočno sodno odločbo sodišča ali drugega organa, imenovanega za obravnavo takih zadev, ali s sodno odločbo arbitražnega sodišča, ali terjatve, ugotovljene s sporazumom, doseženim na sodišču ali arbitražnem sodišču, ali sporazumom, ki je bil dosežen z mediacijo in ga je sodišče odobrilo, zastarajo po šestih letih, tudi če je zastaralni rok za take terjatve krajši (člen 125(1) civilnega zakonika (*Kodeks cywilny*)). Če so s tako potrjeno terjatvijo zajete periodične obveznosti, za morebitne prihodnje terjatve v zvezi s takimi periodičnimi obveznostmi velja triletni zastaralni rok.
Predloge za izvršbo prouči pristojni organ, da ugotovi, ali izpolnjujejo formalne zahteve in merila za dopustnost. Če posebne zahteve niso izpolnjene, se lahko predlog zavrne ali izvršilni postopek ustavi.

5 Ali se je zoper sklep o ukrepu mogoče pritožiti?

Stranke v postopku se lahko pritožijo zoper sodno odredbo za vključitev klavzule o izvršljivosti.
V izvršilnem postopku so na voljo naslednja pravna sredstva:
pritožba zoper ukrep sodnega izvršitelja (na okrajnem sodišču; to velja tudi za opustitve sodnega izvršitelja. Pritožbo lahko vloži stranka v postopku ali oseba, katere pravice so zaradi takega ukrepa ali opustitve sodnega izvršitelja kršene ali ogrožene. Vložiti jo mora najpozneje v enem tednu od dneva, ko je bil uveden ukrep ali ko je stranka ali oseba izvedela za opustitev);
pritožba zoper sodno odredbo za vključitev klavzule o izvršljivosti (člen 795 zakonika o civilnem postopku – rok za vložitev pritožbe se v primeru upnika izračuna od datuma, ko mu je bil dodeljen izvršilni naslov ali je bila izdana odločba o zavrnitvi izvršbe, v primeru dolžnika pa od datuma, ko mu je bilo vročeno obvestilo o začetku izvršilnega postopka);
pritožba zoper sodno odredbo o razglasitvi evropskega plačilnega naloga za izvršljivega (člen 795(5) zakonika o civilnem postopku);
pritožba zoper sodno odredbo v primeru sočasne upravne in sodne izvršbe;
pritožba zoper sodno odredbo za prekinitev ali ustavitev postopka (člen 828 zakonika o civilnem postopku);
pritožba zoper sodno odredbo za omejitev izvršbe (člen 839 zakonika o civilnem postopku);
sodna odredba o omejitvi izvršbe in pritožba zoper navedeno odredbo (člen 839 zakonika o civilnem postopku);
tožbe, s katerimi dolžnik izpodbija izvršilne ukrepe (členi 840 do 843 zakonika o civilnem postopku);
pritožbe zoper sodno odredbo za povračilo skrbnikovih izdatkov (člen 859 zakonika o civilnem postopku);
pritožba zoper sodno odredbo v zvezi z dejavnostmi opisa in ocenitve med uresničitvijo hipoteke;
ustna pritožba zoper ukrepe sodnega izvršitelja med potekom dražbe, vložena pri nadzornem organu (člen 986 zakonika o civilnem postopku);
pritožba zoper sodno odredbo za oddajo naročila (člen 997 zakonika o civilnem postopku);
navedbe v zvezi z razdelitvenim načrtom za zneske, izterjane z izvršbo (v dveh tednih po obvestilu izvršilnemu organu, ki je pripravil načrt (člen 998 zakonika o civilnem postopku));
pritožba zoper sodno odredbo o navedbah glede razdelitvenega načrta (člen 1028 zakonika o civilnem postopku);
pritožba zoper sodno odredbo, s katero se je dolžniku odredila pritožba zoper sodno odredbo v zvezi z izvzetjem iz zasega v izvršilnem postopku, ki vključuje državno blagajno (člen 1061(2) zakonika o civilnem postopku).

6 Ali obstajajo kakršne koli omejitve izvršbe, zlasti v zvezi z zaščito dolžnika ali roki?

V skladu s členom 829 zakonika o civilnem postopku so izvzeti:
gospodinjski predmeti, posteljnina, spodnje perilo in vsakodnevna oblačila, kot so lahko razumno potrebni za izpolnjevanje osnovnih domačih potreb dolžnika in njegovih vzdrževanih družinskih članov, ter oblačila, ki jih dolžnik morda potrebuje za opravljanje javnih ali poklicnih dolžnosti;
zaloge hrane in goriva, ki jih dolžnik in njegovi vzdrževani družinski člani potrebujejo za izpolnitev osnovnih potreb za en mesec;
ena krava, dve kozi ali tri ovce, ki jih dolžnik in njegovi vzdrževani člani potrebujejo za preživljanje, z zadostno zalogo krme in stelje, da preživijo do naslednje žetve;
orodja in drugi pripomočki, ki jih dolžnik morda potrebuje za opravljanje plačanega dela, in surovine, ki so morda potrebne za proizvodni proces za en teden, razen motornih vozil;
v primeru dolžnika, ki redno prejema fiksno plačo – znesek plače, ki ustreza delu plače, ki ni predmet izvršbe, za obdobje do naslednjega datuma izplačila, in v primeru dolžnika, ki ne prejema fiksne plače – znesek, ki ustreza sredstvom za preživljanje, ki jih dolžnik in njegovi družinski člani potrebujejo za dva tedna;
predmeti ali oprema, potrebni za izobraževalne namene, osebni dokumenti, okraski in predmeti, ki se uporabljajo za verske obrede, ter vsakdanji predmeti, ki jih je mogoče prodati le po ceni, ki je znatno nižja od njihove prvotne vrednosti, vendar imajo za dolžnika veliko uporabno vrednost;
sredstva na računu iz člena 36(4a)(25) zakona o tržni ureditvi za mleko in mlečne izdelke z dne 20. aprila 2004 (*Ustawa o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*) (Uradni list 2013, točki 50 in 1272);
zdravila v smislu zakona o lekarniški dejavnosti z dne 6. septembra 2001 (*Prawo farmaceutyczne*) (Uradni list 2008, št. 45, točka 271, kakor je bil spremenjen), potrebna za zagotovitev ustreznega delovanja nosilca zdravstvenega varstva v smislu določb o zdravstvenem varstvu za tri mesece, in medicinski pripomočki, potrebni za zagotovitev njegovega delovanja v smislu zakona o medicinskih pripomočkih z dne 20. maja 2010 (*Ustawa o wyrobach medycznych*) (Uradni list št. 107, točka 679, Uradni list 2011, št. 102, točka 586 in Uradni list 2011 št. 113, točka 657);
predmeti ali oprema, potrebni zaradi invalidnosti dolžnika ali enega ali več njegovih družinskih članov.

V skladu s členom 831(1) so izvzeti:
plačila in prejemki v naravi, namenjeni kritju izdatkov ali stroškov službenih poti;
zneski, ki so iz državne blagajne dodeljeni za posebne namene (zlasti šolnine in sheme podpore), razen če je bila terjatev, ki se izvršuje, ugotovljena za te namene ali na podlagi preživninskih obveznosti;
sredstva iz programov, financiranih s sredstvi iz člena 5(1)(2) in (3) zakona o javnih financah z dne 27. avgusta 2009 (*Ustawa o finansach publicznych*) (Uradni list 2013, točke 885, 938 in 1646), razen če je bila terjatev, ki se izvršuje, ugotovljena za izvajanje projekta, ki so mu bila dodeljena ta sredstva;
neodtujljive pravice, razen če je bil njihov prenos omogočen na podlagi sporazuma, in storitve, če so izvršljive ali če je mogoče uveljavljanje te pravice zaupati drugemu subjektu;
prejemki iz naslova osebnega zavarovanja in terjatve iz naslova premoženjskega zavarovanja v okviru omejitev, ki jih z uredbo določita minister za finance in minister za pravosodje; to ne velja za izvršilne ukrepe, namenjene poravnavi terjatev, ki izhajajo iz preživninskih obveznosti;
socialna pomoč v smislu zakona o socialni pomoči z dne 12. marca 2004 (*Ustawa o pomocy społecznej*) (Uradni list 2013, točka 182, kakor je bil spremenjen);

zneski, ki se dolžniku izplačujejo iz državnega proračuna ali nacionalnega zdravstvenega sklada za zagotovitev prejemkov v okviru zdravstvenega varstva v smislu zakona o javno financiranem zdravstvenem varstvu z dne 27. avgusta 2004 (*Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych*) (Uradni list 2008, št. 164, točka 1027, kakor je bil spremenjen) pred prenehanjem takih prejemkov, v znesku, ki ustreza 75 % posameznega izplačila, razen če so to terjatve, ki so jih prijavili dolžnikovi zaposleni ali izvajalci zdravstvenih storitev, kot so določeni v členu 5(41)(a) in (b) zakona o javno financiranem zdravstvenem varstvu z dne 27. avgusta 2004.
V skladu s členom 833(1) zakonika o civilnem postopku je plačilo za delo izvršljivo, kot je določeno v delovnem zakoniku z dne 26. junija 1974 (Uradni list 2020, točka 1320). Te določbe se smiselno uporabljajo za nadomestila za brezposelnost, spodbudnino, štipendije in nadomestila za usposabljanje v skladu z določbami o spodbujanju zaposlovanja in institucijah trga dela.
V skladu s členom 87(1)(1) delovnega zakonika ni mogoče odbiti naslednjih zneskov prejemkov:
minimalne plače, določene s posebnimi določbami, ki se izplačuje osebam, zaposlenim za polni delovni čas, po odbitku prispevkov za socialno varnost in davkov, zmanjšane za zneske, izvršljive na podlagi izvršilnih naslovov za poravnavo terjatev, ki niso preživninske obveznosti;
75 % prejemka, opredeljenega v odstavku 1 – po odbitku denarnih predplačil zaposlenemu;
90 % prejemka, opredeljenega v odstavku 1 – po odbitku glob, določenih v členu 108 delovnega zakonika.
Če zaposleni dela s krajšim delovnim časom, se zneski znižajo sorazmerno s številom delovnih ur.

Spletna stran je del portala Tvoja Evropa.
Veseli smo vaših povratnih informacij o uporabnosti informacij.

This webpage is part of an EU quality network

Zadnja posodobitev: 08/07/2022
Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.